

bejder. Fremdeles vil den overvejende Del af de nu privat antagne Assistent- og Fuldmægtige i Fremtiden faa Statsansættelse. Dette gælder om alle de af disse Funktionærer, som ere ansatte ved Postkontorer, hvis Postmestre ere normerede med en aarlig Lønning af mindst 1,500 Kr. — Dette er i det væsentlige, hvad der synes mig Anledning til at fremhæve af Lovforslagets Indhold. Dets finansielle Betydning er følgende: Saaledes som det var fremsat af Regeringen, vilde det medføre en aarlig Udgiftsforøgelse af 605,000 Kr. Jeg bemærker, at denne Opførelse er foretagen paa Basis af, hvorledes Forholdet vil stille sig, naar i Løbet af nogle Aar Lovens Bestemmelser kunne antages at være traadte fuldt ud i Virksomhed. Den øjeblikkelige Virkning, altsaa særlig i det nærmest følgende Finansaar, vil blive en noget mindre Udgiftsforøgelse. Med de Ændringer, der ere vedtagne i Folketinget, vil Udgiften yderligere stige med 50—60,000 Kr., som væsentligt ville komme Ekspedienterne og Assistenterne til gode. Medens der altsaa medføres en betydelig Udgiftsforøgelse ved Postlønningsloven, fremkommer der derimod en Udgiftsformindskelse paa Kontorholdsloven, hvilket hidrører derfra, at, som allerede anført, et betydeligt Antal, nemlig 200 privat antagne og hidtil af Kontorholdssummerne lønede Assistent- og Fuldmægtige gaa over til at blive statsansatte. Den nominelle Reduktion paa Kontorholdsloven er omtrent 90,000 Kr., men dette er kun nominelt, thi i Virkeligheden er der en Udgiftsforøgelse af mellem 14 og 15,000 Kr. — For at skaffe Midler til Dækning af disse forøgede Udgifter og for tillige at skaffe et saadant Udbytte af Postvæsenet, at det ogsaa kan bidrage noget til den almindelige Statshusholdnings Fornødenheder, foreslaas det saa at foretage en Forhøjelse af Portotaksterne. Detaillerne deraf skal jeg opsætte at omtale, til Lovforslaget kommer til Behandling. Jeg skal kun sige, at den samlede Sum, som Portofohøjelserne ere beregnede at skulle indbringe, var efter Regeringsforslaget mellem 1,250,000 og 1,300,000 Kr. Efter de Ændringer, der ere blevne foretagne i Folketinget, vil Forøgelsen kunne antages at blive omtrent 1,100,000 Kr., saaledes at det tør ventes, at ved Vedtagelsen af samtlige disse tre Forslag skulde der blive en Forøgelse af Statsindtægterne med omtrent $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Jeg skal tillade mig paa det bedste at anbefale alle disse tre Lovforslag til det høje Tings Vedtagelse.

Juul-Rysensteen: Da den højtærede Minister jo selv har erkendt, at det at forlange af dette Ting, at det nu skal vedtage Lovforslaget, er det samme som at stoppe en Mand paa Gaden og sige: Straks eller ikke, behøver jeg ikke at dvæle ved Landstingets Forbavselse over, at et Lovforslag som dette om Lønninger til Postvæsenet — der i Fjor for en stor Del var færdigt, fra Folketingsudvalgets Side, og som i Aar blev forelagt saa hurtigt, som det var Ministeren muligt, først sendes herop den 15de Maj. Det er en Fordring til Landstinget, som selvfølgelig falder mange af dette Tings gamle Medlemmer for Brystet, da det ikke er sædvanligt, at slikt sker. Men jeg vilde fornægte min Fortid, hvis jeg ikke havde saa varm Interesse for Forslaget, at jeg vilde gøre mit til at faa det fremmet selv i den sidste Time, og jeg beder mine ærede Meningsfæller i Tinget at støtte mig i denne min Bestræbelse for at komme Statsfunktionærene til Hjælp, da de i Virkeligheden trænge haardt til en Forbedring af deres Forhold. Der er i dette Lovforslag et Princip, som er blevet almindeligt her i Rigsdagen, og navnlig i Folketinget, nemlig at sørge for de smaa og glemme de store. Det er naturligvis haardt, at det atter skal ske her. Jeg skal blot nævne, at f. Eks. Overpostmesteren og Postinspektørerne staa ganske paa samme Begyndelsesgange som i 1870. Hvis der nu var noget Haab for den højtærede Minister om, at han kunde rokke Folketinget, saa vilde jeg staa haardt paa, at der skete Ret og Skel til alle Sider ogsaa over for de højeste Embedsmænd i Etagen. Jeg gjorde selv et Forsøg i saa Henseende, og jeg erkender, at den højtærede Minister har gjort det samme, idet Lønningen for de nævnte Embedsmænd i det af Ministeren fremsatte Lovforslag var 5,200 Kr., medens de nu ere sunkne ned til den Størrelse, de have haft siden 1870 nemlig 4,800 Kr. Men naar man vil en god Ting, maa man se bort fra de Sten, som man ikke kan rokke og lade dem ligge, og jeg ser ikke rettere, end at navnlig alle Postmestrene, Postekspedienterne, Postassistenterne og Postbude her opnaa en Lønningsforbedring, som de i højeste Grad trænge til. Det vilde derfor være haardt for dem, om de nu skulde lide den samme Skæbne i Landstinget, som de led i Folketinget, hvor man havde foreslaaet og ved 2den Behandling vedtaget en Begyndelsesgange for Postbudene i Kjøbenhavn af 900 Kr., men saa ved